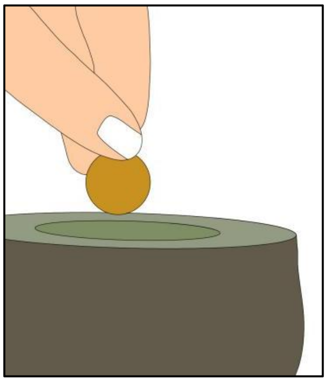

Kevneşopiya Xiristiyanî ya Dayîna Xêrxwaziyê

Sedeq - cil, xwarin, an pereyên ku ji mirovên feqîr re têne dayîn

Încîl

Hay ji xwe hebin ku hûn xêrxwaziya xwe li ber mirovan nekin, da ku ji wan re bên dîtin. Yan na, xelata we ji Bavê we yê li ezmanan tune. Ji ber vê yekê, gava hûn xêrxwaziya xwe dikin, li ber xwe boriyê lê nexin, mîna ku durû di kinîşt û kolanan de dikin, da ku ew ji aliyê mirovan ve bên rûmetdarkirin. Bi rastî ez ji we re dibêjim, xelata wan heye. Lê gava hûn xêrxwaziyê dikin, bila destê we yê çepê nezanibe ku destê we yê rastê çi dike: Da ku xêrxwaziya we di veşartî de be: û Bavê we yê ku di veşartî de dibîne, wê eşkere xelata we bide we. Metta 6:1-4

Îsa bersiv da û got: « Zilamek ji Orşelîmê dadiket ber bi Erîhayê û ket nav dizan, cilên wî tazî kirin û birîndar kirin û nîvmirî hiştin.» Û bi tesadufî kahînek di wê rê de daket. Gava wî ew dît, ji aliyê din ve derbas bû. Bi heman awayî, gava Lewîyek li wir bû, hat û li wî nihêrî û ji aliyê din ve derbas bû. Lê Sameriyekî, dema ku ew diçû, hat cihê ku ew lê bû. Gava wî ew dît, dilê wî pê re hat. Û çû ba wî, birînên wî girêda, rûn û şerab rijand, ew li ser heywanê xwe siwar kir û bir xaniyekê û lê xwedî derket. Û roja din, dema ku ew çû, du zîv derxist û da xwediyê malê û jê re got: «Xwedî li wî be; û gava ez vegerim, çi ku tu bêtir xerc bikî, ez ê bidim te. Niha, tu difikirî ku ji van hersêyan kîjan cîranê wî bû ku ket nav dizan?» Û wî got: «Ewê ku dilovanî li wî kir.» Hingê Îsa jê re got: « Here û tu jî wisa bike.» Lûqa 10:30-37

Lê belê ji tiştên ku di destê we de ne xêrxwazî bidin, wê hingê her tişt ji we re paqij dibe. Lûqa 11:41

Çi tiştên we hebin bifroşin û xêrxwaziyê bikin; ji xwe re kîsikên ku kevin nabin, xezîneyek li ezmanan peyda bikin ku qet naqede, li wir diz nêzîk nabe û perperok jî naşewitîne. Çimkî xezîneya we li ku derê be, dilê we jî li wir be. Lûqa 12:33-34

Karên Şandiyan

Petrûs û Yûhenna di saeta nehan a dua de bi hev re hildikişiyan Perestgehê. Zilamekî ji zikê diya xwe ve şil bû, ew her roj li ber deriyê Perestgehê yê ku jê re digotin Xweşik dihiştin, da ku ji yên ku dikevin Perestgehê xêrxwaziyê bixwaze. Gava Petrûs û Yûhenna dît ku diçin Perestgehê, xêrxwaziyek xwest. Petrûs çavên xwe li wî û Yûhenna nihêrî û got: «Li me binêre.» Wî guh da wan,

bi hêviya ku ji wan tiştekî bistîne. Hingê Petrûs got: «Zêr û zîv li ba min tune; lê yên ku min hene ez didim te: Bi navê Îsa Mesîhê Nisretî, rabe û bimeşe.» Wî destê wî yê rastê girt û ew rakir. Di cih de ling û hestiyên çokên wî xurt bûn. Ew rabû ser xwe û rabû ser xwe, meşiya û bi wan re ket Perestgehê, dimeşiya, dileziqî û pesnê Xwedê dida. Karên Şandiyan 3:1-8

Û elaleta wan ên ku bawer dikirin yek dil û yek ruh bû; tu kesî ji wan negot ku tiştekî ji tiştên wî yên wî ne; lê her tiştê wan hevpar bû. Û bi hêzek mezin şahidiya vejîna Xudan Îsa da şandiyan: û keremeke mezin li ser hemûyan bû. Yek jî di nav wan de kêmasî tunebû: Çimkî yên ku xwediyê erd an xanî bûn, ew difirotin û bihayên tiştên firotî dianîn û li ber lingên şandiyan didanîn: û li gorî hewcedariya her kesî belav dibû. Û Yûsif, ku ji hêla şandiyan ve jê re digotin Barnabas (ku tê wergerandin: Kurê Teselîyê), Lewî bû û ji Qibrisê bû. Erd hebû, ew firot û pere anî û li ber lingên şandiyan danî. Karên Şandiyan 4:32-37

Niha li Yafayê şagirtek hebû ku navê wê Tabîta bû, ku bi wergera wê Dorkas e. Ev jin bi kirinên qenc û xêrxwaziyan tije bû. Karên Şandiyan 9:36

Li Qeyseriyê zilamek hebû bi navê Kornêlyos, sersedê tabûra ku jê re Tabûra Îtalî digotin. Mirovekî xwedêperest û bi hemû malbata xwe ve ji Xwedê ditirsiya, gelek xêrxwazî dida gel û her tim ji Xwedê re dua dikir. Wî di dîtiniyekê de, li dora saet nehan a rojê, bi eşkereyî milyaketekî Xwedê dît ku hat ba wî û jê re got: «Kornêlyos!» Gava ku wî li wî nihêrî, tirsiya û got: «Çi ye, Xudan?» Û wî jê re got: «Dua û xêrxwaziyên te ji bo bîranînê li ber Xwedê hatine rakirin.» Karên Şandiyan 10:1-4

Kornêlyos got: «Çar roj berê ez heta vê saetê rojî digirtim û saeta nehan min li mala xwe dua dikir û nişkê ve zilamek bi cilên geş li ber min rawesta û got: Kornêlyos, duaya te hat bihîstin û xêrên te li ber Xwedê hatin bîranîn.» Karên Şandiyan 10:30-31

Min her tişt nîşanî we da, ku divê hûn bi vî awayî bixebitin û piştgiriyê bidin qelsan û gotinên Xudan Îsa bi bîr bînin, ku wî got: « Dayîn ji wergirtinê bextewartir e.» Karên Şandiyan 20:35

Û ez li vir hewl didim ku her gav wijdanek min a bêqusûr li ber Xwedê û li ber mirovan hebe. Niha piştî gelek salan ez hatim ku ji miletê xwe re xêr û pêşkêşan bînim. Karên Şandiyan 24:16-17

Yê ku dizî kiriye, bila êdî nedizî neke, lê bila bi destên xwe tiştê qenc bike û bixebite, da ku tiştekî bide yê hewcedar. Efesî 4:28

Apokrifa

Ez Tobît hemû rojên jiyana xwe di rêyên rastî û edaletê de meşiyam û min gelek xêrxwazî ji birayên xwe û miletê xwe re kir, yên ku bi min re hatin Nînewayê, welatê Asûriyan. Tobît 1:3

Û di dema Enemessar de min gelek xêrxwazî da birayên xwe, û nanê xwe da birçîyan, û cilên xwe da tazîyan: û eger min yek ji miletê xwe dît ku miriye, an jî li dora dîwarên Nînewa hatiye avêtin, min ew veşart. Tobît 1:16-17

Ji dewlemendiya xwe xêrxwaziyê bide; û gava tu xêrxwaziyê didî, bila çavê te çavnebariyê neke, rûyê xwe ji tu kesî feqîr nezivirîne, û rûyê Xwedê jî ji te nezivire. Ger dewlemendiya te hebe, li gorî wê xêrxwaziyê bide: ger hindik be jî, netirse ku li gorî wê hindikê bidî: Çimkî tu ji bo roja neçariyê

xezîneyek baş ji xwe re kom dikî. Çimkî ew xêrxwazî ji mirinê rizgar dike û nahêle bikeve tariyê. Çimkî xêrxwazî ji bo her kesê ku wê li ber çavê Yê Herî Bilind dide diyariyek baş e. Tobît 4:7-11

Ji nanê xwe bide birçîyan û ji cilên xwe bide tazîyan; û li gorî firehiya xwe xêrxwaziyê bide. Û gava xêrxwaziyê dikî bila çavê te çavnebariyê neke. Tobît 4:16

Dua bi rojî, xêrxwazî û rastdariyê re baş e. Kêm bi rastdariyê ji pir bi neheqiyê çêtir e. Ji berhevkirina zêr çêtir e ku xêrxwazî were dayîn: Çimkî xêrxwazî ji mirinê xilas dike û hemû gunehan paqij dike. Yên ku xêrxwazî û rastdariyê dikin, wê bi jiyanê tijî bibin: Tobît 12:8-9

Loma Tobît pesnê Xwedê da. Ew heşt û pêncî salî bû dema ku çavên xwe winda kir, û piştî heşt salan çavên wî vegeriyan. Wî xêrxwazî kir û tirsa wî ji Xudan Xwedê zêde bû û pesnê wî da. Tobît 14:1-2

Û min û diya te bi min re bi awayekî baş veşêre; lê êdî li Nînewayê nemîne. Kurê min, bi bîr bîne, çawa Aman bi Axiyaxaros re mijûl bû, yê ku ew mezin kir, çawa ji ronahiyê ew bir tariyê û çawa dîsa xelat da wî: lê Axiyaxaros xilas bû, lê yê din xelata xwe wergirt: çimkî ew ket tariyê. Manaşe xêrxwazî da û ji xefikên mirinê yên ku ji bo wî danîne xilas bû: lê Aman ket nav xefikê û winda bû. Ji ber vê yekê, kurê min, niha bifikire ka xêrxwazî çi dike û çawa rastdarî xilas dike. Gava ku wî ev tişt gotin, di nav nivînan de, di sed û heşt û pêncî salî de, canê xwe da; û wî ew bi rûmet veşart. Tobît 14:10-11

Av agirê gurr vedimirîne; û xêrxwazî kefareta gunehan dike. Sîrax 3:30

Dema ku tu dua dikî, dilşikestî nebe û ji bîr neke ku xêrxwaziyê bikî. Sirach 7:10

Ji bo wî yê ku her tim bi xerabiyê mijûl e, û ji bo wî yê ku xêrxwaziyê nake, ti qencî nayê. Sîrax 12:3

Xêrxwaziya mirovekî wek mohrekê li ba wî ye, û ew ê kirinên qenc ên mirov wek sînga çavan biparêze, û tobe bide kur û keçên xwe. Sîrax 17:22

Xêrxwaziyan di embarên xwe de veşêre: û ew ê te ji her tengasiyê rizgar bike. Sîrax 29:12

Yê ku ji zêr hez dike, wê ne rastdar be, û yê ku li pey gendeliyê diçe, wê têra xwe jê hebe. Zêr ji bo gelek kesan bûye wêranî û wêraniya wan hebû. Ew ji bo wan ên ku qurbanê didin asteng e, û her ehmeq wê pê re were girtin. Xwezî bi wî dewlemendî ku bêqusûr e û neçûye dû zêr. Ew kî ye? Û em ê jê re bibêjin bextewar: ji ber ku wî di nav gelê xwe de tiştên ecêb kirine. Kî bi vê yekê hatiye ceribandin û bêkêmasî hatiye dîtin? Bila pesnê xwe bide. Kî dikare xeletî bike û xeletî nekiriye? an jî xerabî kiriye û nekiriye? Mal û milkê wî wê were sazkirin û civat dê xêrxwaziyên wî eşkere bike. Sîrax 31:5-11

Yê ku qenciyê dide, ardê xweş pêşkêş dike; û yê ku xêrxwaziyê dide, pesnê dide. Sîrax 35:2

Bira û alîkar li dijî dema tengasiyê ne: lê xêr ji herduyan jî bêtir xilas dike. Sîrach 40:24

Pirtûkên Windabûyî yên Incîlê

Meryema Keçik a pîroz û herdem bi heybet, ku ji nijada padîşahî û malbata Dawid derket, li bajarê Nisretê ji dayik bû û li Orşelîmê, di perestgeha Xudan de perwerde bû. Navê bavê wê Yoakîm û yê diya wê jî Anna bû. Malbata bavê wê ji Celîlê û bajarê Nisretê bû. Malbata diya wê ji Beytlehmê bû. Jiyana wan li ber Xudan sade û rast bû, li ber mirovan dilsoz û bêqusûr bûn. Çimkî wan hemû mal û milkê xwe kirin sê beş: Yek ji wan ji bo perestgehê û berpirsên perestgehê veqetandin; yek ji wan li xerîban û kesên di rewşa xizan de belav kirin; û ya sêyemîn jî ji bo xwe û ji bo hewcedariyên malbata xwe hiştin. Mizgîniya Jidayikbûna Meryemê 1:1-4

Netirse, Yoakîm, ji dîtina min netirse, çimkî ez milyaketekî Xudan im ku wî ji te re şandiye, da ku ez te agahdar bikim ku duayên te hatine bihîstin û xêrxwaziyên te li ber Xwedê bilind bûne. Mizgîniya Jidayikbûna Meryemê 2:3

Piştre milyaket li jina wî Anna xuya bû û got: Netirse, ne jî guman bike ku tiştê ku tu dibînî ruh e. Çimkî ez ew milyaket im ku dua û xêrxwaziyên te li ber Xwedê pêşkêş kirine, û niha ji we re hatime şandin, da ku ez ji we re bêjim ku keçek wê ji we re çêbibe, ku navê wê Meryem be, û wê ji hemû jinan pîroztir be. Mizgîniya Jidayikbûna Meryemê 3:1-2

Pirtûka Sêyemîn a Şivanê Hermas 2:1-13 (Mînak)
1 Dema ku ez diçim nav zeviyê û li ser gûz û rez difikirîm û bi xwe li ser fêkiyên wan difikirîm, milyaketek li ber min xuya bû û ji min re got: «Evqas dem e ku tu di hundirê xwe de li ser çi difikirî?»
2 Min jê re got: «Ezbenî, ez li ser vê rezê û vê gûzê difikirim, ji ber ku fêkiyên wan xweş in.» Û wî ji min re got: «Ev her du dar ji bo xulamên Xwedê wekî mînak hatine danîn.»
3 Û min jê re got: «Ezbenî, ez dixwazim bizanim ka şêweya van daran ku tu behs dikî çi ye. Guh bide, ew dibêje; tu vê rezê û vê dara gûzê dibînî? Ezbenî, min got, ez wan dibînim.»
4 Ew dibêje, ev rezê fêkî dide, lê dara gûzê dareke bê fêkî ye. Lê ev rezê fêkî, eger bi vê gûzê nehata danîn û pê nehata piştgirîkirin, zêde fêkî nedida; lê eger li erdê dirêj bibûya, tenê fêkî nexweş dida, ji ber ku bi gûzê ve ne zeliqiyabû; lê belê, gava ku bi gûzê ve hatibû piştgirîkirin, hem ji bo xwe û hem jî ji bo wê fêkî dida.
5 Ji ber vê yekê, bibînin ku çawa gûz ji rezê kêmtir, lê bêtir fêkî dide. Ezbenî, min got, ew çawa ji rezê bêtir fêkî dide? Ji ber ku, wî got, rezê ku li ser gûzê tê danîn hem pir û hem jî fêkî baş dide; lê heke ew li ser erdê dirêj bibe, ew ê hindik bide, û ew jî pir xirab.
6 Ji ber vê yekê, ev mînak ji xulamên Xwedê re tê pêşkêş kirin; û ew mirovê dewlemend û belengaz temsîl dike. Min bersiv da: "Ey Birêz, vê yekê ji min re eşkere bike." Wî got: "Guhdarî bike; mirovê dewlemend dewlemend e; lê ji bo Xudan ew belengaz e; ji ber ku ew bi dewlemendiya xwe mijûl dibe û hindik dua dike ji Xudan re; û duayên ku ew dike tembel û bê zor in.
7 Ji ber vê yekê, dema ku mirovê dewlemend tiştên ku ew dixwaze dide feqîran, ew mirovê feqîr ji bo dewlemendan ji Xudan dua dike; û Xwedê hemû tiştên qenc dide mirovê dewlemend, ji ber ku mirovê feqîr di duayan de dewlemend e; û daxwazên wî li cem Xudan xwedî hêzek mezin in.
8 Hingê dewlemend her tiştî dide feqîran, ji ber ku ew dibîne ku Xudan dengê wî dibihîze: û ew bi dilxwazî û bêyî dudilî, tiştê ku ew dixwaze dide wî û hay ji xwe heye ku tiştek jê kêm nebe.
9 Û yê feqîr ji bo dewlemendan ji Xudan re şikir dike; ji ber ku ew herdu jî karê xwe ji Xudan dikin.
10 Ji ber vê yekê, ji bo mirovan, nayê bawerkirin ku gûz ti fêkî nade; û ew nizanin û fêm nakin ku bi zêdekirina hevaltiya wê li rezê, rez du qat zêde dibe, hem ji bo xwe û hem jî ji bo gûzê.

11 Her weha belengazên ku ji bo dewlemendan ji Xudan re dua dikin, ji hêla wî ve têne bihîstin; û dewlemendiya wan zêde dibe, ji ber ku ew ji dewlemendiya xwe ji belengaz re xizmetê dikin. Ji ber vê yekê ew herdu jî dibin hevparên qenciyên hev.
12 Ji ber vê yekê, her kesê ku van tiştan bike, ew ê ji hêla Xudan ve neyê hiştin, lê ew ê di pirtûka jiyanê de were nivîsandin.
13 Xwezî bi wan ên ku dewlemend in û dibînin ku ew zêde bûne: çimkî yê ku ji vê yekê haydar be, dê bikaribe hinekî xizmetê ji yên din re bike.

Pirtûkên Jibîrkirî yên Edenê

Peymana Zebûlon 2:1-21
1 Û niha zarokno, ez ji we re dibêjim ku hûn fermanên Xudan biparêzin, dilovaniya xwe nîşanî
cîranên xwe bidin û dilovaniya xwe nîşanî hemûyan bidin, ne tenê li mirovan, lê li heywanan jî.
2 Ji bo vê yekê Xudan min pîroz kir, û gava hemû birayên min nexweş bûn, ez bê nexweşî xilas bûm,
çimkî Xudan mebestên her yekê dizane.
3 Ji ber vê yekê, zarokên min, di dilê xwe de dilovaniyê bikin, çimkî çawa ku mirov bi cîranê xwe re
dike, Xudan jî wê bi wî re wisa bike.
4 Çimkî kurên birayên min ji ber Yûsif nexweş diketin û dimirin, ji ber ku wan di dilê xwe de rehm
nîşan nedan; lê wekî ku hûn dizanin, kurên min bê nexweşî hatin parastin.
5 Û gava ez li welatê Kenanê, li ber deryayê bûm, min ji bo bavê xwe Aqûb masî girt; û gava gelek
di deryayê de xeniqîn, ez sax û silamet mam.
6Ez yekem kes bûm ku qeyikek ji bo seferê li ser deryayê çêkir, çimkî Xudan tê de têgihîştin û
şehrezayî da min.
7 Û min rîderek li pişt wê danî xwarê, û min yelkenek li ser perçeyek din a darê ya rast li navîn dirêj
kir.
8 Û ez li wir li peravan geriyam, ji bo mala bavê xwe masî digirtim heta ku em gihîştin Misrê.
9 Û bi dilovaniyê min nêçîra xwe bi her xerîbekî re parve kir.
10 Û eger mirovek xerîb, nexweş, an kal û pîr bûya, min masî dipêçand, baş dipêçand û li gorî
hewcedariya her mirovî, bi xemgînî û dilovaniya xwe pêşkêşî her kesî dikir.
11 Ji ber vê yekê Xudan jî dema ku masî digirt, bi gelek masiyan min têr kir; çimkî yê ku bi cîranê
xwe re parve dike, ji Xudan gelek zêdetir distîne.
12 Pênc salan min masî girt û ji her kesê ku min didît re da, û ji bo hemû mala bavê min têr bû.
13 Û havînê min masî digirt, û zivistanê min bi birayên xwe re pez dixwar.
14 Niha ez ê ji we re vebêjim ka min çi kiriye.
15 Di zivistanê de min zilamek dît ku ji ber tazîbûnê di tengasiyê de bû, min dilê wî pê şewitî, û min
bi dizî cil ji mala bavê xwe dizî û da wî yê ku di tengasiyê de bû.
16 Ji ber vê yekê, zarokên min, ji tiştê ku Xwedê daye we, bê dudilî dilovanî û rehmê nîşanî hemû
mirovan bidin û bidin her mirovekî ku dilpak e.
17 Û eger îmkanên we tune bin ku hûn bidin yê hewcedar, bi dilovanî û keremê li hember wî dilovan
bin.
18 Ez dizanim ku destê min nikarîbû tiştekî bidimê da ku bidimê, û ez heft meydan bi girî pê re
meşiyam, û dilê min bi dilovanî ber bi wî ve diçû.
19 Ji ber vê yekê, zarokên min, hûn jî li hember her kesî dilovan bin, da ku Xudan jî li we dilovanî û
rehmê bike.
20 Ji ber ku di rojên dawîn de jî Xwedê wê dilovaniya xwe bişîne ser rûyê erdê, û li her derê ku dilê
wî dilovaniyê bibîne, ew ê di wî de rûne.

21 Çimkî bi çi qas dilovanî li hember cîranê xwe mirovek hebe, Xudan jî bi heman qas dilovanî li hember wî dike.